

Методичні рекомендації
для забезпечення дистанційного вивчення студентами дисципліни
«Психофармакологія»

Мета та завдання навчальної дисципліни

Основною метою психофармакології є вивчення впливу лікарських засобів на вищу нервову діяльність. Психофармакологія вивчає також питання застосування лікарських засобів для лікування психічних захворювань.

Основні завдання вивчення дисципліни полягають в теоретичній та практичній підготовці студентів фаху з питань:

- засвоєння психологічних знань і вмінь в галузі психофармакології;
- визначення основних понять курсу;
- принципів побудови психологічного дослідження;
- принципів вибору найбільш адекватних препаратів у залежності від захворювання;
- планування і проведення досліджень;
- підведення до розуміння нових тенденцій у сучасній психофармакології.

Вимоги до знань та умінь.

Студент повинен знати:

- основні категорії психофармакології;
- історичні передумови становлення та перспективи розвитку психофармакології;
- головні теоретичні напрямки у сучасній психофармакології;
- основні методи досліджень.

Студент повинен вміти:

- здійснювати аналіз складних психологічних явищ та процесів;
- виявляти причини виникнення та способи корекції психічних розладів;

- аналізувати поведінку людей, що знаходяться під впливом психостимуляторів тощо.

Методичні рекомендації забезпечення дистанційного вивчення дисципліни

Самостійна робота студента забезпечується системою навчально-методичних матеріалів, передбачених для вивчення конкретної навчальної дисципліни: підручниками, навчальними та методичними посібниками, конспектами лекцій та практикумів (у тому числі на електронних носіях) тощо.

З метою методичного забезпечення самостійної роботи студентів викладачі кафедр розробляють наукові та методичні посібники та видають їх у друкованому вигляді та в електронному варіанті як підручники, збірники тестів та ситуаційних завдань, посібники до самостійного вивчення всіх розділів курсів та окремих складних тем, методичні рекомендації до виконання індивідуальних і групових творчих досліджень.

Методичні посібники розроблені з урахуванням специфіки різних видів самостійної роботи, а також визначена система оцінювання результатів проведеної самостійної роботи.

Методичні рекомендації із самостійного вивчення навчального матеріалу повинні містити в собі вказівки щодо терміну, обсягу засвоєння матеріалу з зазначенням навчальних і наукових видань, питання для самоконтролю, тести, контрольні завдання, приклади оформлення самостійної письмової роботи.

Види самостійної роботи та оцінювання її результатів

Програмний матеріал курсу поділяється на дві складові: програмний матеріал, який доводиться до відома студента у формі лекцій, та матеріал, що підлягає самостійному опануванню. Таким чином цілі модулі програмного

матеріалу можуть бути перевірені і оцінені лише під час поточного контролю. Самостійна робота має такі складові і форми їх оцінювання:

- робота під час виконання семінарських, практичних і лабораторних занять. Результати її оцінюються під час поточного контролю;
- виконання самостійних робіт у формі есе, рефератів, з конкретних проблем та складання письмових звітів або усних доповідей;
- опрацювання програмного матеріалу з змістового модулю та оцінка її результатів під час проміжного контролю;
- дискусії, рольові ігри, інші інтерактивні форми проведення занять;
- вирішення ситуаційних завдань, виконання письмової контрольної роботи або тестування;
- звіт про науково-дослідну роботу, результати якої можуть бути використані при написанні випускної роботи і за рішенням кафедри опубліковані.